

[Christmas Møller.]

et Vidnesbyrd om, at han ønskede det helt anderledes, meget mere vidtgaaende, hvad ogsaa hans eget Partis Forslag — han var selv Medforslagsstiller til det i 1920 — jo var Vidnesbyrd om, langt, langt videre ønskede han at gaa. Derfor vil jeg ogsaa gerne sige til Venstre og til Venstres Medlemmer, som faar med den Sag at gøre, at heri har den højtærede Handelsminister vist, hvordan det gaar, naar man rækker ham den lille Finger, saa holder han fast paa den, 9—10 Aar frem i Tiden holder han fast paa den og er næsten ikke til at slippe fra, og naar han først har faaet fat paa dette, saa skal han nok gaa videre.

Saa sagde den højtærede Handelsminister, at jeg havde et vanskeligt Hverv med Hensyn til at skaffe Klarhed ogsaa angaaende det konservative Partis Stilling. Som det første Bevis paa, at der var en Ændring i Partiets Stilling, anførte Ministeren dette, at i 1920 havde det konservative Parti undladt at stemme mod Lovforslaget, da det fra dette Ting vandrede over til Landstinget. Der kan nævnes mange store og betydningsfulde Sager, hvor et Parti undlader at stemme, for at Sagen kan blive behandlet videre i det andet Ting, idet man vil give Udtryk for, at der er Problemer af Betydning, som man ønsker, at ogsaa det andet Ting skal beskæftige sig med. Men naar den højtærede Handelsminister mente, at jeg ikke havde læst den Betænkning, som mine to Partifæller, det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, havde afgivet den 18. Februar 1920, kan jeg ikke rigtig forstaa, at den højtærede Handelsminister, som jo indledede med at give mig en Kompliment, virkelig kunde tro, at jeg ikke havde læst den Betænkning, naar jeg paa mit Partis Vegne tog Ordet i denne Sal. Thi hvad staar der i denne Betænkning? Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nogle ganske korte Citater — der staar:

„at denne“ — nemlig Afviklingsloven — „er vedtaget af alle Partier; men denne enstemmige Vedtagelse er fremgaaet af meget forskellige Motiver, hvilket formentlig er Grunden til den uklare Affattelse, der karakteriserer § 11, og som genfindes i Lovforslaget.“

Det er ikke noget, denne reaktionære Christmas Møller siger, nej, det er, hvad det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde i 1920. Videre siger de to ærede Medlemmer:

„Hverken Paragraffen eller Lovforslaget indeholder nogen klar Begrebs-

bestemmelse af den Driftsform eller Forretningsførelse, der skal være Genstand for Loven. Den ganske uklare Bestemmelse af de Forretninger, Lovforslaget skal tage Sigte paa, at de skal være „i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriser“, er fra Afviklingslovens § 11 gaaet over i Lovforslagets § 1, hvor den er knyttet til et andet uklart Udtryk.“

Nu skulde jeg tage meget fejl, hvis det ikke er min højtærede Kollega, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der har skrevet dette; jeg kan næsten høre ham sige det. (*Fraenkel:* Det er nok muligt!) Ja, jeg tror, det er muligt, og den udmærkede Maade, hvorpaa denne ganske uklare Bestemmelse er knyttet til „et andet uklart Udtryk“, minder saadan om det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at der neppe kan være Tvivl om, at det er ham og ikke det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der har skrevet dette. Saa kommer videre:

„Efter Mindretallets Mening passer saadanne Kriterier fortræffeligt som Udtryk for en *Stemning* eller som Middel til at fremkalde en Stemning, hvorimod de er ganske uanvendelige i en Lov.“

Om Spørgsmaalet om at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriser hedder det:

„hvilket gælder saa at sige alle Forretninger.“

Det hedder videre:

„Det er klart, at man ikke kan give Regler i saa udflydende Affattelse.“

Senere hedder det i Betænkningen:

„Som ovenfor fremhævet udtaler Flertallet, at det indser „Nødvendigheden af, at der straks skrides til en Lovgivning, som giver Samfundet Indseende med, hvorledes Truster og trustlignende Virksomheder udnytter deres Stilling“. Overfor denne Udtalelse finder Mindretallet Anledning til at bemærke, at hvilken Stilling man end indtager i Spørgsmaalet om Samfundets Ret og Pligt til Indseende med denne Art Forretninger, maa det nuværende Øjeblik til at lovgive i dette Spørgsmaal anses for det uheldigst mulige.“

og senere igen:

„Men da Mindretallet ikke har ringeste Tro til, at Statsdriften vil kunne skabe nye Markeder eller organisere Produktionen til rationel Forsyning af dem der levnes os, og da Mindretallet derfor ikke tror, at en socialistisk Drift vil kunne skaffe Arbejderne fornøden Beskæftigelse og tilstrækkelig Lønning, tør det ikke optage Spørgsmaalet om Statstilsyn med